

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem har saa gentaget en Bemærkning, som han fremsatte, da han forrige Gang havde Ordet, om, hvorledes han kunde tænke sig Ventiler indsat, som gjorde det muligt, selv om Maksimalgrænser for Ydelser til den enkelte indførtes, at sikre, at man i givet Tilfælde kunde yde ud over disse Grænser uden derigennem at komme ud i Forhold som dem, vi kender efter den nugældende Lovgivning, og som er Udtryk for, at Begrænsningsbestemmelserne i denne er betydningsløse.

Den Maade, det ærede Medlem har nævnt, er naturligvis en Maade, paa hvilken det kunde gøres, men det kan ogsaa gøres paa andre Maader, hvis vi i det hele taget finder, at det bør gøres. Men derom er der jo al Anledning til at faa en Forhandling i Stand, og kan vi ikke bringe den til Ende i denne Samling, maa vi vel forhaabentlig kunne fortsætte i den kommende, hvor det naturligvis er min Hensigt at møde frem med det Lovforslag, som jeg her har udarbejdet, som Forhandlingsgrundlag og indbyde til en Forhandling om det.

Det ærede Medlem har ikke blot rejst Indvendinger mod selve Lovforslaget, men ogsaa mod Bemærkningerne til det, som han fandt uheldige, indviklede og uforstaaelige, ja, det ærede Medlem mente endogsaa, at man formodentlig havde været henne i Skattedepartementet at faa dem skrevet, for ellers kunde de ikke være blevet af den Beskaffenhed, de var. Jeg takker det ærede Medlem for denne Elskværdighed, men maa sige, at de er virkelig fabrikeret i Indenrigsministeriet, vi paatager os det fulde Ansvar for dem, og de er da heller ikke mere uklare, mere indviklede eller mere uforstaaelige, end at endog det ærede Medlem særdeles vel har forstaaet dem, og saa, synes jeg, behøver man ikke at fortryde, at man har gjort dem saaledes, som de nu en Gang er blevet.

Jeg haaber, som sagt, at vi gennem dette Lovforslag i Forbindelse med det Lovforslag, som tilsigter at støtte Krisekassers Oprettelse, kan naa til bedre Understøttelsesformer i den kommende Vinter end dem, vi har været ude for i denne Vinter, og naa til for Hjelpekassernes Virksomhed i den kommende Tid at fastlægge saadanne Rammer, at vi kan faa en social sund og god Udvikling ogsaa paa dette Omraade — den har staaet i Fare i mange Aar og ikke mindst i den senere Tid —, og jeg indbyder alle sande Venner af sund social Udvikling til at deltage i dette Arbejde.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr: C. J. F. Sven har Ordet for en kort Bemærkning.

C. J. F. Sven: Den Elegance og Finhed, der præger den højtærede Ministers Diskussion overfor mig, frister i og for sig ikke til særlig Imødegaelse. Jeg skal kun paa to Punkter tillade mig at fremsætte Bemærkninger.

Den ene Bemærkning refererer sig til, at den højtærede Minister beklagede sig over, at jeg havde sagt, at vi fra vor Side ikke ønskede at hindre, at Hjelpekasserne fortsat kunde udføre den dem tildelte Mission, og mente, at der heri maatte ligge en Insinuation om, at Venstre ikke vilde indtage det samme Standpunkt. For det første er det ikke min Opgave at plædere Venstres Sag; for det andet, da jeg under min første Bemærkning udtrykkelig reserverede mig Tanken om, at Venstre skulde nære den forbryderiske Hensigt at ville fare frem med Ild og Sværd overfor Hjelpekasserne, blev den højtærede Minister meget fortørnet over dette, saaledes at jeg, da jeg anden Gang havde Ordet, overhovedet ikke turde udtale Formodninger om, hvad det ærede Venstreparti vilde gøre eller ikke gøre. Men jeg skal gerne til Beroligelse for den højtærede Minister sige, at jeg heller ikke tror, at Partiet Venstre vil undrage Hjelpekasserne Muligheden for at udfylde den Mission, der nu en Gang er lagt paa dem.

Min anden Bemærkning refererer sig til en Udtalelse af den højtærede Minister om mine Motiver: det var formentlig, fordi jeg havde en Byld under den ene Fod, og jeg ved ikke hvad under den anden (*Ibsen: En Torn!*). Var det en Torn? Jeg kan erklære, at jeg kan staa for enhver Undersøgelse i saa Henseende, der er hverken Torne eller Bylder eller andre Skavanker, jeg staar meget sikkert paa begge Ben. Der blev dernæst udtalt Tanken om, at den Stilling, jeg havde angivet i Dag for mit Parti, skulde være dikteret af rent personlige Grunde, fordi jeg tilfældig bor paa Frederiksberg. (*Indenrigsministeren [Kragh]: Ikke personlige, men kommunalpolitisk!*). Altsaa kommunalpolitiske, fordi jeg formodentlig gerne vilde takkes visse Vælgere paa Frederiksberg der søger Hjelpekassen. Det er ikke min Tanke. Jeg ved ikke, hvem der paa Frederiksberg støtter den nuværende Styrelse, men jeg kan forsikre om, at min Mening om det her fremsatte Lovforslag bygger paa en Betragtning af Situationen